

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет географічний
Кафедра туризму та готельного господарства

СИЛАБУС
нормативної навчальної дисципліни

КРАЇНОЗНАВСТВО

підготовки	Бакалавр
спеціальності	242 Туризм
освітньо-професійної програми	Туризм

Силабус навчальної дисципліни «КРАЇНОЗНАВСТВО» підготовки бакалавра, галузі знань 24 Сфера обслуговування, спеціальності Туризм, за освітньо-професійною програмою Туризм.

Укладач: Безсмертнюк Т. П., старший викладач кафедри туризму та готельного господарства, кандидат географічних наук.

Силабус навчальної дисципліни затверджено на засіданні кафедри туризму та готельного господарства

протокол № 1 від 30 серпня 2021 р.

Завідувач кафедри

Ільїн Л. В.

I. Опис навчальної дисципліни

Денна форма навчання

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість годин/кредитів 120/4	Галузь знань: 24 Сфера обслуговування Спеціальність: 242 Туризм Освітньо-професійна програма: Туризм Освітній рівень: Бакалавр	Нормативна
		Рік навчання – 1
Семестр – 1		
Лекції – 22 год.		
Практичні – 24 год.		
Самостійна робота – 66 год.		
Консультації – 8 год.		
ІНДЗ: немає		Форма контролю: екзамен
Мова навчання		Українська

II. Інформація про викладача

Викладач: Безсмертнюк Тарас Петрович, кандидат географічних наук, старший викладач

Контактна інформація викладача:

Номер мобільного зв'язку: 0667009523

Електронна адреса: bezsmertniuk.taras@vnu.edu.ua

Адреса викладання курсу: вул. Потапова, 9, корпус С ВНУ імені Лесі Українки

Дні занять (посилання: <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>)

Кафедра – туризму та готельного господарства

Факультет – географічний

III. Опис дисципліни

1. Анотація курсу.

Початок ХХІ ст. ознаменувався динамічними перетвореннями у світі, пов'язаними із загостренням боротьби між протилежними тенденціями розвитку суспільства – процесами глобалізації та локалізаційної дезінтеграції. Саме у царині єдності та боротьби цих протилежностей і проходить розвиток народів та країн світу в наш час. У такому контексті дисципліна «Країнознавство» виступає як один з провідних у цілісному розумінні процесів, які відбуваються у сучасному світі.

Країнознавство – це наука і навчальна дисципліна, сукупність міжгалузевих наукових досліджень, які комплексно вивчають країни та регіони світу, систематизують та узагальнюють дані про їхню природу, склад населення, внутрішні просторові відмінності, геопросторові особливості, культуру, господарство, суспільно-політичну організацію та зовнішні відносини.

2. Постреквізити дисципліни.

Основні положення навчальної дисципліни «Країнознавство» мають застосовуватися при вивченні дисциплін «Географія туризму», «Міжнародний туризм» та інших навчальних дисциплін за вибором здобувача вищої освіти.

3. Мета і завдання навчальної дисципліни.

Мета викладання навчальної дисципліни «Країнознавство»:

– надання студентам знань про регіональні особливості розміщення і розвитку продуктивних сил окремих країн світу;

- формування вмінь проведення оцінки сучасного рівня економічного та соціального розвитку країн світу;
- формування навичок обґрунтування проблем та перспектив розвитку країн світу;
- надання загальних уявлень про просторово-територіальну організацію держав світу, міжнародні організації глобального рівня та взаємовідносини України з ними на сучасному етапі розвитку;
- формування у студентів комплексного підходу до вивчення країн і субрегіонів Європи, Азії, Америки, Африки та Океанії, уявлення про цивілізаційний вимір вивчення країн і регіонів світу.

Завдання навчальної дисципліни:

- формування вмінь самостійного аналізу студентами чинників, які впливають на розвиток господарства країн світу;
- засвоєння студентами особливостей і відмін територіального розподілу праці окремих регіонів світу;
- формування вмінь самостійного аналізу геополітичних, природно-кліматичних, демографічних, культурно-цивілізаційних, історичних, суспільно-географічних, економічних та політико-правових особливостей розвитку країн і регіонів світу;
- навчити студентів складати «візитну картку» країни та тематичні характеристики країн.

4. Результати навчання (компетентності).

Загальні компетентності:

ЗК 02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя;

ЗК 06. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

ЗК 07. Здатність працювати в міжнародному контексті.

Фахові компетентності:

ФК 28. Здатність працювати у міжнародному середовищі на основі позитивного ставлення до несхожості до інших культур, поваги до різноманітності та мультикультурності, розуміння місцевих і професійних традицій інших країн, розпізнавання міжкультурних проблем у професійній практиці.

Результати навчання:

РН 14. Проявляти повагу до індивідуального і культурного різноманіття.

5. Структура навчальної дисципліни.

Структура навчальної дисципліни для денної форми навчання

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ.	Сам. роб.	Конс.	Бали
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи країнознавства. Політична організація світового суспільства						
Тема 1. Країнознавство як наука і навчальна дисципліна. Методи та джерельна база країнознавчих досліджень	9	2	2	5	–	2
Тема 2. Політична карта світу. Етапи формування політичної карти світу	10	2	2	6	–	2
Тема 3. Типологія країн світу	11	2	2	5	2	2
Тема 4. Міжнародні (міждержавні) організації. Типологія міжнародних організацій	10	2	2	6	–	2

Разом за змістовим модулем 1	40	8	8	22	2	8
Змістовий модуль 2. Країнознавча характеристика країн Європи та Азії						
Тема 5. Країни Північної та Південної Європи	11	2	2	5	2	4
Тема 6. Країни Західної та Східної Європи	10	2	2	6	–	4
Тема 7. Країни Центральної та Східної Азії	9	2	2	5	–	4
Тема 8. Країни Західної, Південної та Південно-Східної Азії	12	2	2	6	2	4
Разом за змістовим модулем 2	42	8	8	22	4	16
Змістовий модуль 3. Країнознавча характеристика країн Америки, Африки та Океанії						
Тема 9. Країни Північної Америки	11	2	2	5	2	4
Тема 10. Країни Центральної, Південної Америки та Кариби	10	2	2	6	–	4
Тема 11. Країни Африки	9	2	2	5	–	4
Тема 12. Країни Океанії	8	–	2	6	–	4
Разом за змістовим модулем 3	38	6	8	22	2	16
Усього годин / Балів	120	22	24	66	8	40

6. Завдання для самостійного опрацювання.

Перелік питань та завдань для самостійної роботи

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи країнознавства. Політична організація світового суспільства

1. Місце країнознавства у системі наук.
2. Виникнення та еволюція країнознавства.
3. Теорії та концепції держав.
4. Закономірності та принципи країнознавства.
5. Тенденції глобального розвитку.
6. Теоретичні проблеми цивілізаційного підходу.
7. Ознаки та функції держави.
8. Типи територій на політичній карті світу згідно норм міжнародного права.
9. Кордони держави та їхні функції.
10. Організація Об'єднаних Націй.
11. Європейський Союз та його відносини з Україною.
12. Організація Північноатлантичного договору (НАТО) та його відносини з Україною.

Змістовий модуль 2. Країнознавча характеристика країн Європи та Азії

1. Регіональний поділ та соціально-економічні відмінності країн Північної Європи.
2. Характеристика природних умов та ресурсів країн Західної Європи.
3. Характеристика населення та демографічної ситуації країн Південної Європи.
4. Основні галузі промисловості країн Східної Європи.
5. Особливості сільського господарства країн Північної та Південної Європи.
6. Характеристика транспорту та зовнішньоекономічних зв'язків країн Європи.
7. Регіональний поділ та соціально-економічні відмінності країн Центральної Азії.
8. Характеристика природних умов та ресурсів країн Східної Азії.
9. Характеристика населення та демографічної ситуації країн Південної Азії.
10. Основні галузі промисловості країн Південно-Східної Азії.
11. Особливості сільського господарства країн Західної Азії.
12. Характеристика транспорту та зовнішньоекономічних зв'язків країн Азії.

Змістовий модуль 3. Країнознавча характеристика країн Америки, Африки та Океанії

1. Регіональний поділ та соціально-економічні відмінності країн Північної Америки.
2. Характеристика природних умов та ресурсів країн Центральної Америки.

3. Характеристика населення та демографічної ситуації країн Кариб.
4. Основні галузі промисловості країн Південної Америки.
5. Особливості сільського господарства країн Північної та Південної Америки.
6. Характеристика транспорту та зовнішньоекономічних зв'язків країн Америки.
7. Регіональний поділ та соціально-економічні відмінності країн Північної Африки.
8. Характеристика природних умов та ресурсів країн Західної Африки.
9. Характеристика населення та демографічної ситуації країн Центральної Африки.
10. Основні галузі промисловості країн Східної Африки.
11. Особливості сільського господарства країн Південної Африки.
12. Характеристика транспорту та зовнішньоекономічних зв'язків країн Океанії.

IV. Політика оцінювання

При організації освітнього процесу у Волинському національному університеті імені Лесі Українки студенти, викладачі, методисти та адміністрація діють відповідно до: «Положення про організацію навчального процесу на першому (бакалаврському) та другому (магістерському) рівнях у Волинському національному університеті імені Лесі Українки» (посилання: https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/28Polozhennya_pro_org_anizatsiyu_navch._pr_otsesu_u_VNU_red.pdf); «Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань студентів Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/11_Polozh_pro_otzin_Red_red.pdf).

Організація навчального процесу здійснюється на основі кредитно-модульної системи відповідно до вимог Болонського процесу із застосуванням модульно-рейтингової системи оцінювання успішності студентів. Рейтинг студента із засвоєння дисципліни визначається за 100-бальною шкалою. Він складається з рейтингу виконання форм роботи поточного контролю, для оцінювання якого призначається 40 балів, і рейтингу з виконання форм модульного контролю – 60 балів. Зараховуються бали, набрані при поточному опитуванні, самостійній роботі та бали підсумкового контролю. При цьому обов'язково враховується присутність студента на заняттях та його активність під час практичних занять.

Поточний контроль здійснюється у формі усного опитування під час проведення практичних занять і має на меті перевірку знань студентів з окремих тем навчальної дисципліни та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи. Оцінки у національній шкалі («відмінно» – 5, «добре» – 4, «задовільно» – 3, «незадовільно» – 2), отримані студентами, виставляються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи.

Рівень знань на практичних заняттях оцінюється: «відмінно» – студент дає вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді не менш ніж на 90% запитань, рішення завдань практичного заняття є правильними, демонструє знання підручників, посібників, проводить узагальнення і висновки, акуратно оформляє завдання, був присутній на лекціях, має конспект лекцій; «добре» – коли студент володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формулюванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді, був присутній на лекціях, має конспект лекцій; «задовільно» – коли студент дає правильну відповідь не менше ніж на 60% питань, або на всі запитання дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає грубі помилки, які виправляє за допомогою викладача. При цьому враховується наявність конспекту за темою завдань та самостійність виконання завдань; «незадовільно» – коли студент дає правильну відповідь не менше ніж на 35% питань, або на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає грубі помилки. Має неповний конспект лекцій.

Критеріями оцінювання знань за поточний контроль є успішність освоєння знань та набутих навичок на лекціях та практичних заняттях, що включає систематичність

їх відвідування, здатність здобувача вищої освіти засвоювати категорійний апарат, навички узагальненого мислення, логічність та повноту викладення навчального матеріалу, навички творчо підходити до вирішення поставлених завдань, активність роботи на практичних заняттях, рівень знань за результатами опитування на практичних заняттях, самостійне опрацювання тем у цілому чи окремих питань.

При умові невиконання одного із зазначених умов кількість балів знижується на 1 бал. При умові невиконання і відсутності завдання оцінюється 0 балами. Студент зобов'язаний виконати всі завдання.

Модульний контроль проводиться на підставі оцінювання результатів знань студентів після вивчення матеріалу з логічно завершеної частини дисципліни – змістового модуля. Завданням модульного контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу (теми), вміння вирішувати конкретні завдання, здатності осмислювати зміст даної частини дисципліни, уміння письмово подати певний матеріал.

Модулі проводяться викладачем у вигляді письмової роботи або тестування. Під час вибору критеріїв оцінки засвоєння студентом матеріалу дисципліни враховано виконання завдань і засвоєння матеріалу в частині лекційних і практичних занять, а також виконання передбаченої самостійної роботи.

Усі види контролю (усне опитування, письмове опитування, модульне опитування, тестове опитування) тісно пов'язані та організуються так, щоб стимулювати ефективну самостійну роботу студентів і забезпечити об'єктивне оцінювання рівня їх знань.

Підсумкова (загальна оцінка) курсу навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі оцінювані форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове засвоєння матеріалу.

Політика викладача щодо студента

Студент зобов'язаний в повному обсязі оволодіти знаннями, вміннями, практичними навичками та компетентностями з дисципліни «Країнознавство».

При вивченні дисципліни «Країнознавство» необхідно спиратися на конспект лекцій, рекомендовану основну та додаткову навчальну, наукову літературу. Вітається використання інших джерел з альтернативними поглядами на ті чи інші питання задля формування продуктивної дискусії з проблем навчальної дисципліни.

Високо оцінюється прагнення здобувачів вищої освіти: регулярно відвідувати заняття; планомірно та систематично засвоювати навчальний матеріал; активно працювати на практичних заняттях (брати участь в обговоренні дискусійних питань); повною мірою долучатися до активних форм навчання; відпрацьовувати пропущені практичні заняття.

Студент зобов'язаний відвідувати заняття всіх видів відповідно до встановленого розкладу з метою поточного та підсумкового оцінювання знань, не запізнюватися, мати відповідний зовнішній вигляд. У разі відсутності через хворобу надати відповідну довідку.

Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути толерантним, доброзичливим, виваженим у спілкуванні зі студентами та викладачами, уважним і дотримуватися дисципліни та часових (строкових) параметрів навчального процесу.

Недопустимо: пропуски та запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття (крім випадків, передбачених методичними рекомендаціями викладача); списування та плагіат; несвоєчасне виконання поставленого завдання, наявність незадовільних оцінок за 50% і більше зданого теоретичного і практичного матеріалу.

Політика щодо академічної доброчесності

Обов'язковою вимогою є дотримання норм академічної доброчесності. Дотримання принципів академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролю без використання

зовнішніх джерел інформації (наприклад, окрім випадків, дозволених викладачем, підготовки практичних завдань під час заняття); надання достовірної інформації про результати власної (наукової) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Списування під час модульних контрольних робіт та екзамену заборонені (в т. ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування.

Політика, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності у Волинському національному університеті імені Лесі Українки знайшли своє відображення в «Кодексі академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>).

Вимоги до академічної доброчесності визначаються «Положенням про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки» (посилання: <https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/11/Polozhennya-Antyplagiat.pdf>).

Політика щодо дедлайнів та перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку. Пропущені заняття відпрацьовувати в визначений викладачем час. Перескладання модулів відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

V. Підсумковий контроль

Форма контролю – екзамен. Екзамен проводиться в усній формі за екзаменаційними білетами. В білеті 3 питання, кожне з яких оцінюється у 20 балів. За результатами підсумкового контролю від загальної суми балів, набраної студентом протягом семестру, віднімаються результати модульних контрольних робіт і додаються бали, набрані на екзамені.

Перелік питань до екзамену

1. Закономірності та принципи країнознавства.
2. Природно-ресурсний потенціал США.
3. Нерівномірність економічного розвитку субрегіонів Азії.
4. Політична карта світу: суть і визначення основних понять («територія», «країна», «держава»).
5. Типи країн Африки за рівнем економічного розвитку.
6. Особливості економіко-географічного розвитку країн Центральної Америки.
7. Характерні ознаки держави.
8. Природно-ресурсний потенціал Африки.
9. Особливості економіки країн Азії.
10. Внутрішні та зовнішні функції держави.
11. Територіальні особливості промислового розвитку Канади.
12. Порівняльна характеристика економічних районів Бразилії.
13. Типи територій на політичній карті світу згідно норм міжнародного права.
14. Вторинний сектор економіки Азії.
15. Тихоокеанський промисловий пояс Японії.
16. Правовий статус Світового океану та Антарктиди.
17. Економіко-географічна характеристика Куби.
18. Нерівномірність економічного розвитку субрегіонів Америки.
19. Транспортна інфраструктура Африки.
20. Форми правління держав світу.
21. Машинобудівний комплекс США.

22. Економічні райони Японії.
23. Адміністративно-територіальний устрій держав світу.
24. Третинний сектор економіки Азії.
25. Система розселення Канади.
26. Державний кордон та його функції. Делімітація та демаркація державних кордонів.
27. Особливості економіко-географічного розвитку острівних держав Кариб.
28. Демографічна ситуація в Японії.
29. Етапи формування політичної карти світу.
30. Особливості демографічних процесів в Азії.
31. Форми державного правління та територіального устрою країн Африки.
32. Кількісні та якісні зміни політичної карти світу.
33. Економіко-географічна характеристика ПАР.
34. Третинний сектор економіки Америки.
35. Класифікація держав світу за величиною території.
36. Економіко-географічна характеристика країн Центральної та Східної Африки.
37. Економіко-географічна характеристика країн Центральної та Східної Азії.
38. Класифікація держав світу за чисельністю населення.
39. Економіко-географічна характеристика Мексики.
40. Типи країн Америки за рівнем економічного розвитку.
41. Класифікація держав світу за національним складом населення.
42. Економіко-географічна характеристика Південної Америки.
43. Форми державного правління та територіального устрою країн Азії.
44. Класифікація держав світу за структурою господарства.
45. Типи країн Азії за рівнем економічного розвитку.
46. Економічні райони Китаю.
47. Типологія країн світу за рівнем соціально-економічного розвитку.
48. Економіко-географічна характеристика країн Південної Африки.
49. Економіко-географічна характеристика країн Західної та Південної Азії.
50. Функціональні та територіальні типи міжнародних організацій.
51. Первинний сектор економіки Америки.
52. Особливості економічного розвитку та загальна характеристика господарства Південно-Східної Азії.
53. Організаційно-функціональна структура ООН.
54. Сфера послуг Японії.
55. Порівняльна характеристика економічних районів США.
56. Цілі, принципи та організаційна структура ЄС.
57. Міжнародні організації в Азії.
58. Економіко-географічна характеристика країн Північної та Західної Африки.
59. Організаційна структура НАТО.
60. Особливості економічного розвитку Індонезії.
61. Особливості розміщення промислових районів в Африці.
62. Економіко-географічна характеристика Європи.
63. Функціонування міжнародних організацій в Америці.
64. Німеччина: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
65. Первинний сектор економіки Азії.
66. Третинний сектор економіки Австралії.
67. Франція: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
68. Економіко-географічна характеристика острівних країн Океанії.
69. Транспортна система Азії.
70. Італія: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
71. Вторинний сектор економіки Америки.

72. Порівняльна характеристика економічних районів Канади.
73. Велика Британія: територіальні та галузеві особливості економіко-географічного розвитку.
74. Природні умови та ресурси Азії.
75. Особливості китайської економічної моделі.

VI. Шкала оцінювання

Оцінка знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою:

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90 – 100	Відмінно
82 – 89	Дуже добре
75 – 81	Добре
67 – 74	Задовільно
60 – 66	Достатньо
1 – 59	Незадовільно

VII. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Основна:

1. Андрєєва В. М., Довгань Г. Д. Політична карта світу. Населення світу. Харків : вид. група «Основа», 2004. 160 с.
2. Антонюк Н. В., Мальська М. П., Занько Ю. С., Ганич Н. М. Теоретичні основи країнознавства : підруч. Київ : Знання, 2011. 326 с.
3. Безуглий В. В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн : навч. посіб. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 704 с.
4. Воронянський О. В. Країнознавство : курс лекцій. Харків: ХНТУСГ імені Петра Василенка, 2019. 78 с.
5. Головченко В. І., Кравчук О. А. Країнознавство : Азія, Африка, Латинська Америка, Австралія і Океанія : навчальний посібник. Київ : НІЧЛАВА, 2006. 336 с.
6. Довгань Г. Д., Сиротенко А. Й., Стадник О. Г. Країнознавство : довідник. Харків : Вид-во «Ранок», 2007. 480 с.
7. Дорошко М. С., Кривонос Р. А., Крижанівський В. П., Сербіна Н. Ф. Країнознавство. Країни СНД, Європи і Північної Америки : навчальний посібник для вузів. Київ : Ніка-Центр, 2009. 310 с.
8. Економічна і соціальна географія світу : навч. посіб. / За ред. С. П. Кузика. Львів : Світ, 2002. 672 с.
9. Ігнат'єв П. М. Країнознавство. Країни Азії : навчальний посібник для вузів. 2-е вид. Чернівці : Книги – ХХІ, 2006. 423 с.
10. Кандиба Ю. І., Кучер І. І. Політична географія з основами геополітики : навч.-метод. комплекс. Харків, 2010. 100 с.
11. Країни світу : енциклопедичний довідник / Уклад. Н. О. Чумаслова. Харків : ВД «ШКОЛА», 2008. 384 с.
12. Країнознавство : навч. посіб. : у 4-х ч. / Укл. Н. Н. Анінко. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2009. Ч. I. 48 с.
13. Країнознавство : навч. посіб. : у 4-х ч. / Укл. Н. Н. Анінко. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2010. Ч. 2. 76 с.
14. Кузьмін О. Є., Чернобай Л. І., Босак А. О., Кізло М. В. Економіка зарубіжних країн : навч. посіб. Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2010. 408 с.
15. Малий атлас світу. Київ : ДНВП «Картографія», 2013-2015. 192 с.
16. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Занько Ю. С., Ганич Н. М. Країнознавство : теорія та практика. Підручник. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 528 с.
17. Масляк П. О., Дахно І. І. Економічна і соціальна географія світу. Київ : Вежа, 2004. 279 с.

18. Масляк П. О. Країнознавство : підручник. 2-ге вид., випр. Київ : Знання, 2008. 292 с.
19. Макієнко О. А. Туристичне країнознавство. Методичні рекомендації до семінарських занять та самостійної роботи студентів закладів вищої освіти спеціальності «Туризм». Херсон, 2019. 80 с.
20. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів спеціальності «Економічна та соціальна географія» з курсу «Географічне країнознавство». Харків, 2016. 32 с.
21. Мірошник Г. О. Країнознавство : посібник. Харків : Основа, 2006. 256 с.
22. Олійник Я. Б., Яценко Б. П., Любіцева О. О. Географічне країнознавство : підручник. К. : ВПЦ «Київський університет», 2015. 911 с.
23. Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка : підруч. / За ред. В. В. Ковалевського, О. Л. Михайлюк, В. Ф. Семенова. 6-те вид., випр. Київ : Знання, 2004. 350 с.
24. Стафійчук В. І., Малиновська О. Ю. Туристичне країнознавство : навч. посіб. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2016. 808 с.
25. Цепенда М. М. Суверенні держави світу : суспільно-географічний довідник. Чернівці : ЧНУ ім. Ю. Федьковича, 2018. 226 с.
26. Яценко Б. П., Бабарицька В. К. Країнознавство : основи теорії : навч. посіб. Київ : Либідь, 2009. 312 с.

Додаткова:

1. Аніпко Н. П. Країнознавство : методичні вказівки до практичних робіт. Чернівці : Рута, 2009. 20 с.
2. Безсмертнюк Т. П., Мельнійчук М. М., Ахмедов Б. М. Розвиток туристичної галузі Катару в аспекті проведення Чемпіонату світу з футболу 2022. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Географічні та геологічні науки*. Одеса, 2020. Т. 25, вип. 2(37). С. 140–152.
3. Безсмертнюк Т. П., Мельнійчук М. М. Європейський досвід організації екологічного туризму в національних парках (на прикладі Німеччини). *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : географія*. Тернопіль, 2020. № 1 (випуск 48). С. 77–83.
4. Безуглий В. В., Козинець С. В. Регіональна економічна і соціальна географія світу : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 688 с.
5. Вишнеvsька О. О., Парфіненко А. Ю., Сідоров В. І. Туристичне країнознавство : підруч. для студ. вищ. навч. закл. ; Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2011. 594 с.
6. Вільчик В. Р., Безсмертнюк Т. П. Фактори розвитку туристичної галузі в Афганістані. *Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень* : матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції аспірантів і студентів (12–13 травня 2021 року). Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки, 2021. С. 100–102.
7. Гудзеляк І. І. Географія населення : навчальний посібник. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. 232 с.
8. Дахно І. І. Країни світу : енциклопедичний довідник. Київ : Мапа, 2004. 606 с.
9. Дубович І. А. Країнознавчий словник-довідник. Львів : Ліга-прес, 2005. 819 с.
10. Ігнат'єв П. М. Країнознавство. Країни Азії : навч. посіб. Чернівці : Книги – ХХІ, 2004. 384 с.
11. Ковальчук О. Б., Безсмертнюк Т. П. Особливості розвитку молодіжного туризму в Німеччині. *Індустрія туризму й сфера гостинності в Україні та світі: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку* : матеріали II міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 80-річчя Волинського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк, 28 жовтня 2020 р.) / відпов. ред. Л. В. Ільїн. Луцьк : ПП Іванюк, 2020. С. 106–110.
12. Лісничий В. В. Політичні та адміністративні системи зарубіжних країн :

навчальний посібник. Київ : Професіонал, 2004. 335 с.

13. Мальський М. З., Мацяк М. М. Теорія міжнародних відносин : підручник. 3-тє вид., перероб. і доп. Київ : Знання, 2007. 461 с.

14. Масляк П. О. Країнознавство : підручник. Київ : Знання, 2007. 292 с.

15. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів спеціальності «Економічна та соціальна географія» з курсу «Географічне країнознавство». Харків, 2014. 20 с.

16. Московець Д. І., Безсмертнюк Т. П. Розвиток туризму в країнах Близького Сходу за умови політичної нестабільності. *Індустрія туризму й сфера гостинності в Україні та світі: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку* : матеріали II міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 80-річчя Волинського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк, 28 жовтня 2020 р.) / відпов. ред. Л. В. Ільїн. Луцьк : ПП Іванюк, 2020. С. 115–119.

17. Редін В. І., Вірченко П. А., Кулешова Г. О. Методичні вказівки для самостійної роботи студентів спеціальності «Економічна та соціальна географія» з курсу «Географічне країнознавство». Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2014. 20 с.

18. Решетов І. К., Вірченко П. А. Методичний комплекс для самостійної роботи студентів спеціальності «Економічна та соціальна географія» з курсу «Країнознавство». Харків : ВПЦ «АДВА», 2008. 148 с.

19. Серебрянська І. М. Країнознавство (англомовні країни) : навч. посіб. Суми : СумДУ, 2016. 176 с.

20. Соснін О. В., Воронкова В. Г., Постол О. Є. Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри) : навчальний посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2015. 556 с.

21. Стасюк І. М. Конспект лекцій з дисципліни «Країнознавство» для студентів напряму «Міжнародні відносини». Львів : Нац. ун-т «Львівська політехніка», 2005. 122 с.

22. Суспільна географія : у 2 кн. Кн. 2. Проблеми українознавства, регіоналістики і краєзнавства / О. Шаблій; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2015. 705 с.

23. Юрківський В. М. Країни світу. Київ : Либідь, 2001. 366 с.

24. Яценко Б. П. Політична географія. Київ : НАНУ, 2005. 132 с.

Інтернет-ресурси:

1. European Union : веб-сайт. URL: <https://europa.eu> (дата звернення: 20.08.2021).

2. North Atlantic Treaty Organization : веб-сайт. URL: <https://www.nato.int> (дата звернення: 20.08.2021).

3. United Nations : веб-сайт. URL: <https://www.un.org> (дата звернення: 20.08.2021).

4. World Trade Organization : веб-сайт. URL: <https://www.wto.org> (дата звернення: 20.08.2021).